

อำนาจชายเป็นใหญ่ :
การลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศ
ในวงการแร็ปเปอร์ของไทย

Patriarchy: The Reduction of Sexual
Value and Violence
in Thai Rapper Industry

ดิฐพงศ์ ประเสริฐไพฑูรย์
Ditthapong Prasertpaitoon

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)
Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre

Received: 14th February 2020

Revised: 22nd May 2020

Accepted: 26th May 2020

Abstract

The article on Patriarchy: The Reduction in Sexual Value and Violence in Thai Rapper Industry mentions about a form of dehumanizing culture of rappers and construction of sexual violence through Diss Battle competitions in the media. Essentially, the article presents the issues of dehumanization and sexual violence by interpreting the rap lyrics and presuming how it is prone to give effects on the change of people's perception towards the sexual violence issue. The author has used Galtung's concept of violence together with Roland Barthe's concept of mythologies to interpret and analyze the lyrics by proposing how concepts are culturally built in a form of signs in rap lyrics and how they transform ideas into culture of dehumanization and sexual violence. The result of this analysis shows that the ideas in rap lyrics can be a factor that makes people who listen to rap music to become sexually abusive and view dehumanizing culture as well as the oppression of women as fun and acceptable. Moreover, it constructs these ideas into myths or ideas/beliefs that most people in the society accept them without questioning. Therefore, this article aims to understand meanings in rap lyrics and reduce any conflicts that might happen in Thai rapper community in the future.

Keywords: culture of dehumanization; sexual violence; patriarchy; semiotics; rappers

บทคัดย่อ

บทความเรื่อง อำนาจชายเป็นใหญ่ : การลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศในวงการเร็ปเปอร์ของไทย กล่าวถึง การที่เร็ปเปอร์มีรูปแบบของวัฒนธรรมการลดคุณค่าความเป็นคน และการประกอบสร้างความรุนแรงทางเพศในการแข่งขัน Diss Battle ผ่านสื่อ สารระสำคัญของบทความนำเสนอให้เห็นถึงประเด็นการลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศผ่านเนื้อเพลงผ่านการตีความความหมายเนื้อเพลง และการคาดการณ์ถึงปัญหาความรุนแรงทางเพศที่จะส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงวิถีคิดของคนในสังคม ผู้เขียนใช้การวิเคราะห์และค้นหาความหมายตามแนวคิดเรื่อง “ความรุนแรง” ตามแนวคิดของ Galtung วิเคราะห์ร่วมกับแนวคิด “มายาคติ” ของ โรลิ่งด์ บาร์ต ที่กล่าวถึงการสร้างแนวความคิดผ่านการสร้างทางวัฒนธรรม รูปแบบของสัญลักษณ์ในเนื้อเพลงเร็ปที่เปลี่ยนแปลงความคิดให้กลายเป็นรูปแบบวัฒนธรรมการลดคุณค่า และความรุนแรงทางเพศอย่างไร

ผลของการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่าแนวความคิดในเนื้อเพลงเร็ปเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ฟังเพลงเร็ปให้กลายเป็นผู้กระทำความรุนแรงทางเพศ และมองวัฒนธรรมการลดคุณค่า และการกดขี่ทางเพศหญิงเป็นเรื่องที่สนุกและถูกต้อง ยิ่งกว่านั้นยังเป็นการประกอบสร้างสิ่งเหล่านั้นให้กลายเป็นมายาคติหรือความคิด/ความเชื่อที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับโดยไม่ตั้งคำถาม การศึกษาชิ้นนี้จึงทำขึ้นเพื่อสร้างความเข้าใจกับความหมายที่ถูกถ่ายทอดผ่านเนื้อเพลง และลดปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในวงการเร็ปเปอร์ในอนาคต

คำสำคัญ : วัฒนธรรมการลดคุณค่า; ความรุนแรงทางเพศ; ปิตาธิปไตย; สัญลักษณ์; เร็ปเปอร์

บทนำ

อุตสาหกรรมเพลงระดับโลก และประเทศไทยช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา กระแส Hip-Hop นั้นได้รับความนิยมอย่างสูงไม่อยู่ สืบเนื่องจากชาร์ตเพลง และผู้เข้าชิงรางวัลด้านดนตรี ก็มักจะเป็นศิลปินแนวนี้เกือบทั้งหมดตั้งแต่ปี 2560 ที่เวทีประกาศรางวัล และชาร์ตเพลงต่าง ๆ ที่มีศิลปิน Hip-Hop อยู่เต็มไปหมด ประกอบกับศิลปินที่ไม่ใช่ Hip-Hop ก็มองว่า Hip-Hop สามารถยกระดับเพลงตัวเองได้ จึงเกิดการร่วมงานร่วมกันระหว่าง Rapper และศิลปินประเภทอื่น ๆ มากมาย เช่น “ในงาน 2017 MTV Video Music Awards” rapper อย่าง Kendrick Lamar ได้รับรางวัล Video of the Year และ Best Hip Hop จากเพลง HUMBLE (สืบค้นจาก <https://brandinside.asia/rap-worldwide-and-thailand/>) ทำให้ในปัจจุบันวงการแร็ปเปอร์ในประเทศไทยก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเช่นกันในช่วงปี พ.ศ. 2560 - 2562 ที่ผ่านมา จากในอดีตกลุ่มแร็ปเปอร์ในประเทศไทยเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับความนิยมนและเป็นเพียงกลุ่มคนใต้ดิน ที่ใช้พื้นที่เฉพาะกลุ่มในการแสดงออกความชอบเพลง Hip Hop และการร้องเพลง จึงเกิดเป็นรายการ “Rap is now” ที่เป็นการรวมตัวของกลุ่มคนที่มีความชื่นชอบในเพลง Hip Hop จึงเริ่มจัดงานรวมตัวขึ้นโดยกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่เรียกกลุ่มตัวเองว่าชุมชน “Rap is now” เริ่มก่อตั้งครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2552 นับจนถึงปัจจุบันยาวนานกว่า 10 ปี กัับวงการแร็ปเปอร์ในประเทศไทย Rap is now พัฒนาตัวเองจนกลายมาเป็นรายการ ๆ หนึ่ง จากชุมชน Rap is now ที่รวมตัวเฉพาะกลุ่มคนที่ชอบเพลง Hip Hop ในประเทศไทย จนในปี 2558 ชุมชน Rap is now ได้ผลักดันตัวเองจนกลายมาเป็นรายการ Rap is now และได้รับความนิยมอย่างมากในกลุ่มวัยรุ่นในประเทศไทยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

สิ่งที่สำคัญและเป็นวัฒนธรรมในวงการแร็ปเปอร์ทั่วโลกคือการแข่งขันการ “Diss Battle” ความหมายในการ Diss Battle คือการที่แร็ปเปอร์แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย และเริ่มใช้การร้องแร็ปฯ ในการโจมตีฝ่ายตรงข้ามตามจังหวะเพลง Hip Hop โดยส่วนใหญ่ที่แร็ปเปอร์แต่ละฝ่ายจะหาข้อมูลชีวประวัติของฝ่ายตรงข้ามเพื่อนำมาใช้ในการลดทอนคุณค่าความเป็นคนลง เช่น การพูดเรื่องรูปลักษณ์ การพูดเรื่องประวัติการแร็ปฯ ในอดีตของฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น แต่การ Diss Battle ในประเทศไทยนั้นเน้นการใช้ถ้อยคำที่แสดงออกถึงการลดคุณค่าความเป็นคน เช่น การใช้ยัยวะเพศทั้งชายและหญิงมาเป็นเนื้อเพลง การใช้พ่อแม่มาเป็นเรื่องราวในการลดคุณค่า รวมไปถึงการร่วมเพศด้วยคำพูดต่าง ๆ ด้วยเช่นเดียวกัน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนได้หยิบยกประเด็นเรื่อง “อำนาจชายเป็นใหญ่” การลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศในวงการแร็ปเปอร์ของไทย เพื่อนำเสนอให้เห็นถึง การ

ลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศผ่านเนื้อเพลงผ่านการตีความความหมายเนื้อเพลง และการคาดการณ์ถึงปัญหาความรุนแรงทางเพศที่จะส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในสังคม โดยผู้เขียนได้เลือก คลิปของแร็ปเปอร์ที่ชื่อ M FORAY และ PEE CLOCK ในสื่อออนไลน์ YouTube ชื่อคลิปว่า TWIO3 : EP.1 “M.FORAY vs PEE CLOCK” | RAP IS NOW ออกอากาศเมื่อวันที่ 23 มี.ค. 2560 โดยเลือกใช้แนวคิดของ Johan Galtung ที่มองความรุนแรงออกเป็น 3 ระดับ เป็นแนวคิดสามเหลี่ยมแห่งความรุนแรง 1) ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) 2) ความรุนแรงทางโครงสร้าง (Structural Violence) และ 3) ความรุนแรงทางวัฒนธรรม (Cultural Violence) หากแต่ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมที่ฝังลึกลงไปนั้น การวิเคราะห์ด้วยแนวคิดเดียวอาจจะไม่เพียงพอถึงแก่นของความรุนแรงนั้นได้ จำเป็นต้องวิเคราะห์ไปที่ “มายาคติ” ตามแนวคิดของ Roland Barthes จัดว่ามายาคติอยู่ในแนวทางของสัญวิทยาเชิงโครงสร้าง (structural semiology) ตัวยามาคติทำงานด้วยการเข้าไปครอบงำความหมายเบื้องต้นของสรรพสิ่ง โดยวัสดุที่สร้างวาทะแห่งมายาคติ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้เขียนได้หยิบยกประเด็นที่เป็นข้อถกเถียงในวงการเพลง Hip Hop ในประเทศไทย มาวิเคราะห์ตามแนวทางของแนวคิดทฤษฎี ที่สะท้อนให้เห็นประเด็นอำนาจชายเป็นใหญ่ การลดคุณค่า และความรุนแรงทางเพศ โดยแบ่งข้อถกเถียงออกเป็น 4 ประเด็นใหญ่ ๆ “อำนาจชายเป็นใหญ่กับการลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศ” “วัฒนธรรมเพลงในวงการแร็ปเปอร์” “มายาคติความรุนแรงทางเพศในวงการแร็ปเปอร์” และ “อำนาจการล่วงละเมิดทางเพศในเนื้อเพลง” การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้เขียนได้หยิบยกกรณีศึกษาที่ถูกพูดถึงในโลกออนไลน์เป็นกระแสในช่วงเวลาที่ออกอากาศปี 2560 คลิป TWIO3 : EP.1 “M.FORAY vs PEE CLOCK” | RAP IS NOW ที่เป็นการ Diss battle ระหว่าง M.FORAY และ PEE CLOCK เพื่อมาตอบคำถามการศึกษาชิ้นนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจกับความหมายที่ถูกถ่ายทอดผ่านเนื้อเพลง และลดปัญหาความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในวงการแร็ปเปอร์ในอนาคต

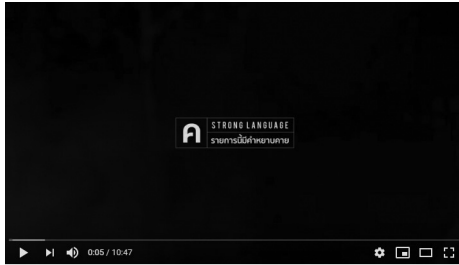

ภาพที่ 1 Teaser รายการ Rap is now

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=aY2X1Pazwaw>

อำนาจชายเป็นใหญ่กับการลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศ

คลิปหนึ่งที่ถูกพูดถึงในโลกออนไลน์มากที่สุดที่มาจากรายการ Rap is now ที่มีประเด็นการพูดถึงเรื่องการลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ และความรุนแรงทางเพศมากที่สุดคือ “คลิปของแร็ปเปอร์ที่ชื่อ M. FORAY และ PEE CLOCK”

#TWIO3 #THEWARISON
TWIO3 : EP.1 " M.FORAY vs PEE CLOCK " | RAP IS NOW

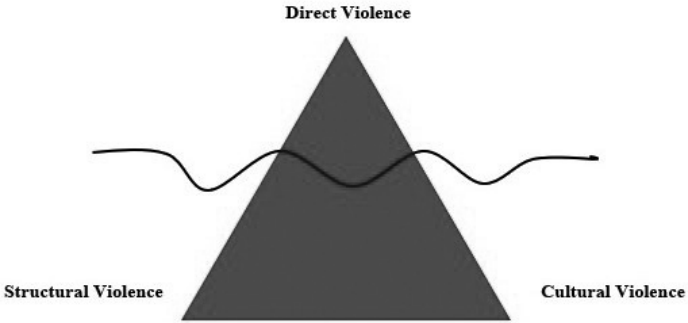
ภาพที่ 2 คลิปของแร็ปเปอร์ที่ชื่อ M FORAY และ PEE CLOCK
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=Sfv9zB4jUAY>

ในคลิปดังกล่าวเป็นการ Diss Battle ระหว่างแร็ปเปอร์หญิงและแร็ปเปอร์ชาย โดยเนื้อหาในคลิปเต็มไปด้วยการลดคุณค่าคู่แข่ง และการล่วงละเมิดทางเพศแร็ปเปอร์ผู้หญิง ด้วยถ้อยคำหรือเนื้อร้องที่เต็มไปด้วยประเด็นทางเพศที่มีความรุนแรง ยกตัวอย่างเช่น “พ่อแม่มีงูหรือยังว่ามีงูมาตังจาก_วย ที่มีงูใช้(ห+อ)เปลืองเพราะคงหาตั้งอยากรวย” จะเห็นได้ว่าเนื้อหาดังกล่าวเต็มไปด้วยการใช้ถ้อยคำที่รุนแรงและลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ โดยเฉพาะเพศหญิงตามวิธีการคิดแบบชายเป็นใหญ่ในชุมชนแร็ปเปอร์ในประเทศไทย วงการแร็ปเปอร์ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นแร็ปเปอร์ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง และมักแสดงอำนาจข่มกันอยู่เรื่อยมา เป็นการแสดงออกถึงอำนาจชายเป็นใหญ่ Robert William Connell หรือ Raewyn Connell นักวิชาการด้านสังคมวิทยาชาวออสเตรเลียกล่าวว่า อำนาจชายเป็นใหญ่ไม่ใช่ว่าผู้ชายทุกคนจะได้รับอำนาจเหล่านั้น หากแต่อำนาจเหล่านั้นกดทับกันเองอยู่ โดยแบ่งตามชาติพันธุ์ สีผิว รายได้ สถานะทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งหน้าที่ สถานภาพทางสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นการต่อสู้กันระหว่างแร็ปเปอร์ที่เป็นผู้ชายด้วยกัน เช่น คลิปของแร็ปเปอร์ที่ชื่อ KENNOI และ YOUNGOHM มีประโยคที่ว่า “แร็ปกูทันสมัยและแร็ปมึงยังบ้านนอก” “สไตล์กูไอนเตอร์แต่สไตล์มึงชนบท” สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงการกดทับของชนชั้นด้านสถานภาพทางสังคม ชาติพันธุ์ และสถานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

ในงานศึกษาของ Sufyan Mohammed-Baksh (2015) เรื่อง Hegemonic Masculinity in Hip-Hop Music? Difference in Brand Mention in Rap Music Based on the Rapper's Gender ได้ใช้แนวคิดเรื่อง Hegemonic Masculinity ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในจำนวนของเพลงที่กล่าวถึงตามเพศของศิลปิน เพลงที่ศิลปินชายทำขึ้นมีจำนวนมากกว่าเพลงของนักร้องหญิง นักวิจัยยังพบความแตกต่างในประเภทของเพลง นักร้องชายพูดถึงหมวดยานพาหนะ แอลกอฮอล์ แฟชั่น และความบันเทิง ในขณะที่ศิลปินหญิงพูดถึงหมวดการท่องเที่ยว และความบันเทิง ซึ่งให้เห็นว่า แร็ปเปอร์ชายได้รับความนิยม และครองอำนาจนำในวงการเพลง Hip Hop มากกว่าแร็ปเปอร์หญิง

แร็ปเปอร์หญิงที่เป็นเพียงชนกลุ่มน้อยทางเพศในวงการแร็ปเปอร์ ยิ่งถูกลดทอนคุณค่าจากอำนาจชายเป็นใหญ่ยิ่งกว่าการแสดงอำนาจระหว่างเพศชายด้วยกันเอง หากเรื่องนี้จะมองในมุมของสิทธิสตรีตามแนวคิด “สตรีนิยมสายสังคมนิยมแบบระบบคู่” (วารุณี ภูริสินสิทธิ์, 2545 : 121) ที่มองเรื่องเพศด้านกามารมณ์เป็นโครงสร้างทางสังคม ที่ผู้หญิงถูกเปรียบเสมือนวัตถุทางเพศสร้างความเลวร้ายก่อให้เกิดการกดขี่ผู้หญิง ในเนื้อเพลงดังกล่าวที่ผู้แต่งเป็นผู้ชายที่ต้องการจะบอกกล่าวว่าเพศหญิงมีความต้องการทางเพศจากเพศชาย รวมถึงการมองอวัยวะเพศของผู้หญิงเปรียบเสมือนสินค้ากดขี่ความเป็นหญิงด้วยการมองว่าผู้หญิงเห็นเงินเป็นเรื่องสำคัญของชีวิต

สิ่งที่น่าสนใจในการศึกษาอำนาจชายเป็นใหญ่ การลดคุณค่า และความรุนแรงทางเพศในวงการแร็ปเปอร์ในประเทศไทย ในเรื่องประเด็นความรุนแรงที่ถูกประกอบสร้างและปลูกฝังอยู่ในค่านิยมชายเป็นใหญ่ในไทยมาอย่างช้านาน และในวงการแร็ปเปอร์เองก็เป็นแหล่งบ่มเพาะความรุนแรงภายในแนวคิดปิตาธิปไตย ที่ต่างมองว่าวงการเพลง Hip Hop และแร็ปเปอร์นั้น เป็นพื้นที่ของชาย และเมื่อผู้หญิงเข้ามาเพื่อแสวงหาอำนาจในพื้นที่ดังกล่าว จึงถูกชายในพื้นที่ต่างแสดงอำนาจเพื่อขับไล่ผู้หญิงเหล่านั้นออกไปจากพื้นที่ ด้วยความคิดเรื่องความรุนแรง ที่ถูกถ่ายทอดออกมาผ่านเนื้อเพลงที่พยายามลดคุณค่า และกดขี่ผู้หญิงให้อยู่ภายใต้แนวความคิดชายเป็นใหญ่หรือการใช้เรื่องอวัยวะเพศมากดขี่แสดงพลังการคุกคามทางเพศ เพื่อไล่แร็ปเปอร์หญิงเหล่านั้นให้ออกไปจากพื้นที่ดังกล่าว ตามแนวคิดของ Johan Galtung ที่มองความรุนแรงออกเป็น 3 ระดับ เป็นแนวคิดสามเหลี่ยมแห่งความรุนแรง 1) ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) 2) ความรุนแรงทางโครงสร้าง (Structural Violence) และ 3) ความรุนแรงทางวัฒนธรรม (Cultural Violence) หรืออาจเรียกได้อีกอย่างว่าทฤษฎีภูเขาน้ำแข็ง (Johan Galtung, 1990)

ภาพที่ 3 สามเหลี่ยมความรุนแรงของ Johan Galtung

ตามแนวคิดของ Galtung กล่าวว่า ความรุนแรงทางตรงนั้น เป็นความรุนแรงที่เห็นได้ง่ายและชัดเจนที่สุด เปรียบเสมือนภูเขาที่น้ำแข็ง แต่ความรุนแรงทางนี้หากทำประจำอย่างต่อเนื่องแล้ว จะทำให้เกิดความเคียดแค้นจนกลายเป็นความรุนแรงเชิงโครงสร้างและวัฒนธรรมที่เปรียบเสมือนฐานของภูเขาน้ำแข็งที่อยู่ใต้น้ำไม่สามารถมองเห็นจากด้านบน สิ่งที่น่ากลัวที่สุดในเรื่องของความรุนแรง คือ เมื่อความรุนแรงถูกประกอบสร้างอย่างต่อเนื่องไปไม่มีวันสิ้นสุด ผู้ที่เสพความรุนแรงเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอจะมองว่าความรุนแรงเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ถูกต้องควรไปโดยปริยาย

เมื่อความรุนแรงกลายเป็นความชอบธรรม ความรุนแรงทางตรงเหล่านั้นก็ก่อร่างกลายเป็นความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม เมื่อแนวคิดเรื่องการลดคุณค่า และความรุนแรงทางเพศในเพลงแร็ปเปอร์ถูกทำให้เป็นเรื่องปกติและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มคนที่ชื่นชอบเพลง Hip Hop ดังนั้นการ Diss Battle จึงกลายเป็นความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมในมุมมองของภาษาและศิลปะของ Galtung ที่อยู่ในองค์ประกอบของความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม ที่ถูกนำมาเสนอในรูปแบบของความรุนแรงทางตรง เสียงคนดูที่ต่างชื่นชอบ เสียงปรบมือของผู้ฟัง เป็นการเสริมย้ำความชอบธรรมของชุดความรุนแรงทางเพศที่ส่งต่อผ่านบทเพลง Diss Battle และเมื่อคนดูเองก็เป็นผู้ชายส่วนใหญ่ด้วยแล้ว ยิ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าอำนาจชายเป็นใหญ่ได้พยายามทำให้ผู้หญิงที่เป็นชนกลุ่มน้อยทางเพศในพื้นที่ดังกล่าวกลายเป็นเพียงคนชายขอบในพื้นที่นั้น

เรามักมองเห็นความรุนแรงทางตรงที่อยู่บนยอดสุดของสามเหลี่ยม เปรียบเสมือนกับเนื้อเพลงแร็ปเปอร์ที่ต่างแสดงออกมาให้เรามองเห็น ทั้งความรุนแรงทางเพศ ชาติพันธุ์ สิว รายได้ สถานะทางเศรษฐกิจ ตำแหน่งหน้าที่ สถานภาพทางสังคม เสียงปรบมือหรือการ

แสดงความชื่นชอบระหว่างการร้องเพลงนั้นชี้ให้เห็นความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมที่ถูกปลูกฝังกันในกลุ่มแร็ปเปอร์ว่า ยิ่งมีการแสดงออกถึงความรุนแรงได้มากแค่ไหน ยิ่งทำให้คนชื่นชอบได้มากขึ้นเท่านั้น รวมไปถึงความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่เวทีแร็ปเปอร์ปิดกั้นไม่ให้โอกาสผู้หญิงในการขึ้นมาบนเวที นอกเสียจากคุณจะต้องถูกล่วงละเมิดทางเพศผ่านเนื้อเพลงเสียก่อน ซึ่งความรุนแรงเชิงโครงสร้างและวัฒนธรรมนั้นมองไม่เห็นด้วยสายตา เปรียบเสมือนสามเหลี่ยมของ Galtung ที่ความรุนแรงทั้งสองซ่อนอยู่ภายใต้ความรุนแรงทางตรงที่ขึ้นมาอยู่ยอดบนสุด

ภาพที่ 4 คลิปของแร็ปเปอร์ที่ชื่อ M FORAY และ PEE CLOCK
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=Sfv9zB4jUAY>

วิถีทางเพศในวงการแร็ปเปอร์

การใส่ค่านิยมต่าง ๆ ลงไปในเนื้อเพลงแร็ปเปอร์เพื่อลดคุณค่าหรือกดขี่เพศหญิงในรายการ Rap is now พบว่าผู้แต่งเพลงดังกล่าวตีค่าผู้หญิงที่ความต้องการรายได้จากการขายเรือนร่างจากผู้ชาย ตามแนวคิดสตรีนิยมสายมาร์กซิสต์ กรณีการแบ่งหน้าที่ของหญิงและชายให้แยกออกจากกันอย่างเด็ดขาดเกิดขึ้นจากระบบคิดที่แบ่งสังคมออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นสาธารณะ (Public) อันได้แก่ เรื่องนอกบ้านหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และบอกว่าส่วนนี้เป็นโลกหรือสังคมของผู้ชาย อีกส่วนถือว่าเป็นเรื่องชีวิตส่วนตัว (Private) อันได้แก่ เรื่องในบ้านหรือการดูแลบ้านเรือน และสมาชิกภายในครอบครัว และเสนอว่าส่วนนี้เป็นโลกของผู้หญิง พื้นที่ของความเป็นชายจึงเป็นพื้นที่สาธารณะ (Public Sphere) ผู้ชายจึงต้องมีความรู้ ต้องเรียนหนังสือ ในขณะที่ผู้หญิงนั้นไม่มีความจำเป็น ซึ่งการเชื่อมต่อต่าง ๆ เหล่านี้นำไปสู่ความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศ เพราะผู้หญิงถูกผลักออกจากศูนย์กลางของอำนาจ ถูกทำให้เป็น “คนอื่น” โดยระบบชายเป็นใหญ่ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งการเข้าถึงความรู้ ระบบทุนนิยมที่ชายเป็นใหญ่ได้

ทำให้ผู้หญิงแปลกแยกจากทุก ๆ สิ่งถือเป็นการกดขี่ในสังคมปัจจุบัน เมื่อสังคมปัจจุบันในประเทศไทย ยังคงมองว่าผู้หญิงให้ความสำคัญกับเรื่องเงิน ทุนนิยม และกดขี่ผู้หญิงด้วยความเชื่อที่ว่าผู้หญิงจะยอมทุกอย่างเพื่อเงิน

การประกอบสร้างวัตถุทางเพศแบบใหม่ เมื่อการระบายความใคร่ในเรื่องเพศไม่สามารถกระทำได้ในโลกความจริง การสร้างความต้องการทางเพศเนื้อเพลงของชุมชนแร็ปเปอร์ การแต่งเนื้อเพลงที่ให้ความสำคัญหรือเน้นไปที่เรื่องความต้องการทางเพศและการแสดงความต้องการเงินของผู้หญิงนั้น เป็นสิ่งสะท้อนการมองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ ที่มีความสำคัญในเรื่องการระบายความใคร่ทางเพศให้กับผู้ชาย และส่วนสำคัญของเนื้อหาดังกล่าวเมื่อการสร้างเนื้อหาในเพลงแร็ปเปอร์ได้รับความนิยม ด้วยการเข้ามามากถึง 6 ล้านครั้ง และนำมาซึ่งรายได้จากค่าโฆษณา การตลาดแบบใหม่ใน YouTube ได้นำเอาเนื้อหาทางเพศของมนุษย์มากระตุ้นความอยากในการบริโภค (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2560) การประกอบสร้างแร็ปเปอร์หญิงบนพื้นที่การ Diss Battle ให้กลายเป็นวัตถุทางเพศสนองความต้องการทางเพศผ่านเนื้อเพลง แร็ปเปอร์หญิงถูกนำมาตั้งโชว์ผลิตซ้ำวัตถุทางเพศภายใต้วัฒนธรรมบริโภคนิยม ซึ่งเป็นอำนาจที่ควบคุมเรือนร่างผู้หญิงให้เปรียบเสมือนสินค้าทางเพศที่ผู้หญิงกำลังถูกทำให้เป็น “ตุ๊กตา” โดยที่ผู้ชายเสพสุขจากเรือนร่างผู้หญิง การผลิตซ้ำนี้สะท้อนให้เห็นว่าความปรารถนาและความเย้ายวนทางเพศกลายเป็นสินค้าทางเพศที่ให้ผลประโยชน์ทางธุรกิจ

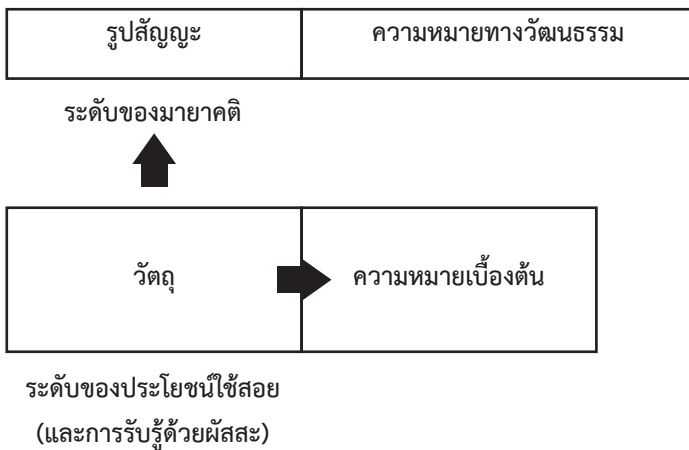
ภาพที่ 5 ศิลปินของแร็ปเปอร์ที่ชื่อ M FORAY และ PEE CLOCK
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=Sfv9zB4jUAY>

“ถูกยอมเย็ดกับมึงก็ได้ถ้ามึงคลานมากราบ_วู” อำนาจชายเป็นใหญ่อยู่ในเนื้อเพลงช่วงดังกล่าว ที่แสดงออกถึงความต้องการทางเพศของผู้หญิงอยู่ภายใต้อำนาจการตกลงปลงใจของเพศชาย ผู้ชายจะยอมมีอะไรด้วยเมื่อผู้หญิงคนนั้นยอมเคารพและอยู่ภาย

ได้อำนาจการกดขี่ของเพศชาย อำนาจชายเป็นใหญ่พยายามผลิตซ้ำความคิดว่าผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศเท่านั้น หากมีความต้องการทางเพศต้องคลานเข้ามาขอร่วมการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเท่านั้น สิ่งเหล่านี้กำลังกลายเป็นมายาคติในวงการแร็ปเปอร์ไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะการที่แร็ปเปอร์ถูกผลิตซ้ำค่านิยมชายเป็นใหญ่เสมอมา ยิ่งทำให้ความคิดชุดนี้กลายเป็นมายาคติที่ยากจะทำลาย

มายาคติความรุนแรงทางเพศในวงการแร็ปเปอร์

การประกอบสร้างความรุนแรงทางเพศผ่านเนื้อเพลงในรายการ Rap is now กำลังเปลี่ยนแปลงตนเองให้กลายเป็นมายาคติตามแนวคิดของ Roland Barthes จัดว่ามายาคติอยู่ในแนวทางของสัญวิทยาเชิงโครงสร้าง (structural semiology) ตัวมายาคติทำงานด้วยการเข้าไปครอบงำความหมายเบื้องต้นของสรรพสิ่ง โดยวัสดุที่สร้างวาทะแห่งมายาคติได้แก่ ภาษา ภาพถ่าย ภาพวาด โปสเตอร์ พิธีกรรม เป็นต้น หากจะกล่าวตามที่ Barthes ได้กล่าวว่ามายาคติถูกสร้างได้ผ่านภาษาและพิธีกรรม ดังนั้น เนื้อเพลงและพิธีกรรม Diss Battle ได้ทำการประกอบสร้างมายาคติชายเป็นใหญ่จึงไม่ใช่เรื่องแปลกมากนัก (วรรณพิมล อังคศิริสรรพ, 2558)

ภาพที่ 6 กระบวนการประกอบสร้างมายาคติของ Barthes

มายาคติถูกสร้างขึ้นมาจากภาษา พิธีกรรม และถูกทำให้กลายเป็นธรรมชาติ ผู้ฟังมีส่วนร่วมและติดตามรายการ Rap is now ไม่รู้เลยว่าสิ่งที่กำลังดูอยู่นั้นกำลังสร้างมายาคติบางอย่างให้กับตนเอง เพราะมายาคตินั้นถูกทำให้กลายเป็นธรรมชาติ และผู้ที่ฟังเพลงเหล่า

นั่นก็เชื่อว่าเนื้อเพลงเหล่านั้นคือความจริงแท้ในธรรมชาติ ผู้หญิงในเนื้อเพลงนั้นจะเป็นไปตามแบบเนื้อหานั้นเช่นเดียวกัน ผู้ติดตามไม่รู้ว่่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเจตนา แต่กลับเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นคือเหตุผล

ชุดมายาคติในวงการแร็ปเปอร์กำลังประกอบสร้างอำนาจชายเป็นใหญ่ ผ่านภาษา ภายใต้บริบทของเนื้อเพลง และพิธีกรรมของกลุ่มคือการ Diss Battle ถูกทำให้เชื่อว่าสิ่งที่ทำอยู่นั้นเป็นเรื่องธรรมชาติของวงการแร็ปเปอร์ และลดทอนคุณค่าความเป็นคนกับผู้หญิงที่เข้าสู่วงการดังกล่าว กำจัดพื้นที่วงการแร็ปเปอร์ไว้เพียงแต่ผู้ชายเท่านั้น ชุดมายาคติชายเป็นใหญ่ในวงการแร็ปเปอร์ยังคงทำงานต่อไปเรื่อย ๆ ภายใต้พิธีกรรม Diss Battle ที่ช่วยส่งเสริมมายาคติชุดนี้ให้ยังคงอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว นอกจากนี้พิธีกรรมดังกล่าวกำลังถ่ายทอดมายาคติชุดใหม่ไปยังพื้นที่ในโลกออนไลน์ผ่านเครือข่ายออนไลน์ YouTube

การทำงานคู่กันระหว่างความรุนแรงทางตรงและมายาคตินี้ กำลังประกอบสร้างวัฒนธรรมชุดใหม่ให้กับแนวคิดและความเชื่อของผู้คนในโลกออนไลน์ให้กับผู้หญิงในโลกจริง เมื่อรายการ Rap is now กำลังประกอบสร้างความเป็นหญิงในรูปแบบใหม่ผ่านเนื้อเพลงและพิธีกรรม ที่กล่าวว่าผู้หญิงนั้นมีความต้องการทางเพศ มีความต้องการเงิน ความหมายของผู้หญิง (ในวัฒนธรรมไทย) ต้องเป็นคนเรียบร้อย ไม่พูดเสียงดัง ไม่สบถ ในขณะที่ผู้ชายไม่ถูกคาดหวังให้เป็นเช่นนั้นหรือภรรยาต้องเชื่อฟังสามี สามีต้องเป็นผู้นำครอบครัว หรือผู้หญิงต้องให้ความสำคัญกับหน้าที่ของภรรยา และแม่บ้านมากกว่าการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ในขณะที่ผู้ชายต้องทำงานเพื่อประสบความสำเร็จซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด หรือผู้ชายต้องเป็นผู้เกี่ยวพาราสิ ถ้าผู้หญิงคนใดเป็นผู้เกี่ยวพาราสิผู้ชายก่อน ผู้หญิงคนนั้นจะถูกตำหนิจากสังคม คาดหวังก็จะพบกับสิทธิานุมัติ (Sanction) จากสังคมในเชิงลบ สิ่งเหล่านี้ที่ผู้แต่งเพลงพยายามสร้างอยู่เรื่อย ๆ นั้น เป็นการประกอบสร้างมายาคติเรื่องความรุนแรงทางเพศและการลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ โดยเป็นการกดขี่ผู้หญิงให้เปรียบเสมือนวัตถุทางเพศสำหรับผู้ชาย และใช้เรือนร่างผู้หญิงในการสร้างความต้องการทางเพศของตนเองลงในเนื้อเพลงเหล่านั้น ซึ่งแร็ปเปอร์เองไม่สามารถทำได้ในชีวิตจริงเพราะสิ่งเหล่านั้นขัดกับความ เป็นจริงในสังคม แต่แร็ปเปอร์เองพยายามทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นมายาคติที่ทำให้สังคมเชื่อว่าชุดความคิดนี้เป็นความจริง ด้วยวิธีการผลิตซ้ำมายาคติชุดเดิม ผ่านพิธีกรรมการ Diss Battle ที่เกิดขึ้นในวงการแร็ปเปอร์ทุกพื้นที่ ไม่ใช่แค่รายการ Rap is now

มิติความรุนแรงผ่านเนื้อเพลงแร็ปเปอร์ในรายการ Rap is now ความรุนแรงเหล่านี้หากไม่ได้มองในมุมทฤษฎีของ Galtung คนทั่วไปอาจไม่คิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความรุนแรง เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในโลกปัจจุบัน แต่สิ่งเหล่านี้กำลังประกอบสร้าง

ภาพที่ 7 การส่งต่อความรูนแรงตามแนวคิดของ Johan Galtung

กลุ่มแร็ปเปอร์ใช้เนื้อเพลงที่แสดงออกถึงความรูนแรงทางตรงอย่างเห็นได้ชัดจากเนื้อเพลงที่ยกตัวอย่างมาข้างต้น กลุ่มผู้ฟังที่เห็นด้วยกับความรูนแรงเหล่านั้นไม่รู้ตัวเลยว่ากำลังประกอบสร้างความรูนแรงเชิงโครงสร้าง ที่ผลักดันให้ผู้หญิงออกไปจากพื้นที่แร็ปเปอร์ โดยใช้ความรูนแรงทางตรงมาเป็นสิ่งแสดงอำนาจว่าหากผู้หญิงคนใดอยากเข้ามาอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว ต้องเผชิญกับการถูกกระทำความรูนแรงผ่านเนื้อเพลงที่ลดทอนคุณค่าความเป็นคน และสร้างมายาคติให้กับผู้หญิงว่าพื้นที่แร็ปเปอร์นั้นไม่ใช่พื้นที่ของผู้หญิง และความรูนแรงทางตรงและเชิงโครงสร้างนี้กำลังประกอบสร้างความรูนแรงเชิงวัฒนธรรมที่ผู้ชายสามารถจะทำอะไรบนเรือนร่างผู้หญิงก็ได้ โดยที่ผู้หญิงต้องยินยอมและตกอยู่ภายใต้อำนาจชายเป็นใหญ่

อำนาจการล่วงละเมิดทางเพศในเนื้อเพลง

“รอบนี้มึงยังไม่สลดเดียวกูตามไปแขกคาบ้าน แล้วกูจะแตกบริเวณหน้าผากแล้วโหลมาเสตตาล่าง” ความหมายของเนื้อเพลงให้ความหมายของความรูนแรงในเรื่องของการล่วงละเมิดทางเพศ โดยใช้อำนาจทางเพศชายในการข่มขู่ด้วยคำว่า “แขก” ที่หมายถึงการล่วงละเมิดทางเพศมากกว่า 1 คน โดยความรูนแรงทางตรงนี้เมื่อประกอบสร้างเป็นความรูนแรงเชิงโครงสร้างอาจทำให้ความหมายของการผลิตซ้ำความรู้ชุดเดิม โดยยังคงความหมายของการล่วงละเมิดทางเพศกระทำได้โดยอำนาจชายเป็นใหญ่

การล่วงละเมิดทางเพศในเนื้อเพลงกลายเป็นความชอบธรรมในวงการแร็ปเปอร์เมื่อเนื้อเพลงเหล่านี้ไม่ได้ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการหรือทีมงานที่จัดพิธีกรรม Diss Battle นี้ขึ้น อาจหมายความว่าผู้ผลิตรายการ Rap is now ส่งเสริมอำนาจชายเป็นใหญ่ผ่านโครงสร้างของวงการ ส่งเสริมและสนับสนุนการกระทำที่ไร้กฎเกณฑ์นี้ขึ้นมา การประกอบสร้างมายาคติในเนื้อเพลงนี้ เห็นได้ชัดว่าแร็ปเปอร์ใส่มายาคติในเรื่องของอำนาจชายเป็นใหญ่ให้กับผู้หญิง ยังคงให้ความหมายว่าผู้หญิงจะยอมทำตามผู้ชายทุกอย่างหาก

ถูกข่มขู่หรือใช้อำนาจและกำลังในการล่วงละเมิดทางเพศ แร็ปเปอร์กำลังสร้างและพยายามผลิตซ้ำความหมายชายเป็นใหญ่ผ่านเรื่องการล่วงละเมิดทางเพศ

บทสรุปของอำนาจชายเป็นใหญ่ในวงการแร็ปเปอร์

วงการแร็ปเปอร์ในประเทศไทยกำลังผลิตซ้ำอำนาจชายเป็นใหญ่ การลดคุณค่าและความรุนแรงทางเพศ ผ่านรูปแบบของชุดมายาคติด้วยภาษาหรือเนื้อเพลง และพิธีกรรม Diss Battle โดยสิ่งเหล่านี้อยู่บนมายาคติที่ถูกประกอบสร้างโดยชุมชน Rap is now ที่กำลังส่งเสริมความรุนแรงทางเพศ และการลดทอนคุณค่า เป็นรูปแบบความรุนแรงทางตรงตามแนวคิดของ Galtung แล้วความรุนแรงทางตรงนี้ได้พัฒนาตนเองจนกลายเป็นความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่สร้างพื้นที่แร็ปเปอร์ให้เป็นพื้นที่ของผู้ชายเท่านั้น และกลายตัวความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมที่สร้างภาพจำ และผลิตซ้ำมายาคติชายเป็นใหญ่ในสังคมแร็ปเปอร์ในที่สุด สิ่งที่ได้จากกลุ่มแร็ปเปอร์ในประเทศไทยเองต่างให้การสนับสนุนและยอมรับความรุนแรงเหล่านี้ และมองว่าการที่แร็ปเปอร์จะได้รับการยอมรับได้นั้น ต้องผ่านพิธีกรรม Diss Battle นี้และต้องประกอบสร้างวัฒนธรรมการลดคุณค่าให้ได้เสียก่อนจึงจะได้รับการยอมรับในกลุ่มชุมชน Rap is now

สิ่งเลวร้ายไปกว่านั้นคือวงการแร็ปเปอร์เองให้การสนับสนุนอำนาจชายเป็นใหญ่ในเรื่องความต้องการทางเพศที่รุนแรง และมองการล่วงละเมิดทางเพศเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคม โดยปราศจากข้อโต้แย้งของคนใดในสังคมแร็ปเปอร์ การผลักให้ผู้หญิงกลายเป็นวัตถุทางเพศที่สนองความต้องการทางเพศของผู้ชายเท่านั้น การสนับสนุนอำนาจชายเป็นใหญ่ผ่านแนวคิดการหมอบกราบที่ผู้หญิงด้อยอำนาจกว่า เมื่อมีความต้องการทางเพศต้องขอร้องให้ผู้ชายช่วยเหลือ การล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นการกดขี่บีบบังคับให้ผู้หญิงเหล่านั้นกลัว และเลือกที่ออกจากวงการแร็ปเปอร์ไป ด้วยการใช้ความรุนแรงทางตรงมาเป็นสิ่งกดขี่ กดทับ ภายใต้อำนาจชายเป็นใหญ่

มายาคติที่สร้างขึ้นในชุมชน Rap is now ถูกถ่ายทอดในพื้นที่โลกออนไลน์สามารถเข้าถึงได้หลายกลุ่มโดยปราศจากการสกัดกั้นของหน่วยงานใด ๆ รวมไปถึงทีมงานของ Rap is now ที่ยินดีให้ศิลปินวิดีโอตั้งกล่าวนำเสนอได้ในโลกออนไลน์ เป็นเรื่องอันตรายที่มายาคติชุดนี้กำลังผลิตซ้ำความรุนแรง และอำนาจชายเป็นใหญ่อย่างไม่มีวันสิ้นสุด มายาคติชุดนี้ได้กลายตัวเองเป็นความหมายเชิงวัฒนธรรมไป ด้วยภาษาและพิธีกรรมที่นำเสนอ ซึ่งให้เห็นว่าวงการแร็ปเปอร์มองว่ามายาคติการมองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ เครื่องตอบสนองทางเพศด้อยอำนาจ และการล่วงละเมิดทางเพศในเพศ และพื้นที่ Diss Battle เป็นสิ่งที่ยอมรับได้

และแสดงความหมายโดยนัยยะว่า ผู้หญิงในวงการแร็ปเปอร์จะทำอะไรเธอก็ได้

เมื่อรวบรวมข้อมูลที่ค้นพบทำให้ได้ข้อสรุปสำคัญว่า สิ่งที่เป็นอัตลักษณ์สำคัญของวงการแร็ปเปอร์คือความรุนแรงทางเพศ ในคลิปวิดีโอที่ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างมานั้น มีการใช้ภาษาที่แสดงออกถึงความต้องการทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศอย่างต่อเนื่อง เป็นจำนวนมาก สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มแร็ปเปอร์ไม่ให้การยอมรับแร็ปเปอร์ที่เป็นผู้หญิง โดยใช้วัฒนธรรมชายเป็นใหญ่มาดขี่ กดทับ ผู้หญิงให้กลายเป็นชนกลุ่มน้อยในวงการแร็ปเปอร์ ความรุนแรงทางเพศรูปแบบนี้ถูกประกอบสร้างจนกลายเป็นมายาคติในระดับวัฒนธรรมของกลุ่มแร็ปเปอร์ในประเทศไทยที่จะลดคุณค่าความเป็นหญิง ล่วงละเมิดทางเพศ ผลักออกจากกลุ่ม

หากแต่การที่ผู้หญิงต่างลุกขึ้นมา และเข้าสู่วงการแร็ปเปอร์มากขึ้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมจำนนต่ออำนาจชายเป็นใหญ่ ที่ครอบครองพื้นที่มาอย่างยาวนาน โดยเห็นได้จากแร็ปเปอร์หญิงหลาย ๆ คนในยุคปัจจุบัน เช่น ปู๊ปี้บ, อ้อย ICE Maiden และ Nana จากรายการ The Rapper WonderFrame รายการ Show me the money และ Milli เจ้าของบทเพลง “พักก่อน” กำลังมาแรงมาก ๆ บนอันดับ 1 Trending ใน YouTube (อรัญย์ หนองพล, 2563) แสดงให้เห็นขบวนการขับเคลื่อนแร็ปเปอร์หญิงให้มีพื้นที่และอำนาจในการแสดงออกความชอบ Hip-hop

ความคิดแบบสตรีนิยมเป็นความคิดของผู้หญิงยุคใหม่ มีอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเองสูงเนื่องมาจากความมั่นใจที่ถูกลบมาด้วยการศึกษาที่ทัดเทียมกับผู้ชาย มาจากความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ดังนั้น คำว่า สตรีนิยม ในความหมายกว้าง ๆ จึงครอบคลุมไปถึงทฤษฎีทางสังคม การเคลื่อนไหวทางการเมือง และหลักปรัชญาที่เกี่ยวข้องกับอิสรเสรีภาพของผู้หญิง (Peck and Coyle, 2002) โดยมีหลักการพื้นฐานว่า เพศไม่ควรจะเป็นปัจจัยในการบ่งชี้อัตลักษณ์และสิทธิทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจของมนุษย์ ประเด็นสำคัญที่มักจะถูกนำมาอภิปรายกันอยู่เสมอคือค่านิยมชายเป็นใหญ่หรือปิตาธิปไตย (patriarchy) ทศนคติแบบเหมารวม (stereotyping) การมองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ (sexual objectification) และการกดขี่ทางเพศ (sexual oppression)

การตอบโต้ของแร็ปเปอร์หญิงในคลิปที่กล่าวมาข้างต้น ชี้ให้เห็นการลุกขึ้นมาต่อต้านอำนาจชายเป็นใหญ่ด้วยบทเพลง “เพราะมึงโดนนรกส่งมาผุดตรงช่องคลอด” M.FORAY ใช้พื้นที่ดังกล่าวเสริมย้ำความเชื่อแบบศาสนาพุทธเรื่องการกลับชาติมาเกิด และการทำดีได้ขึ้นสวรรค์และทำชั่วลงนรก เปรียบเหมือนว่า แร็ปเปอร์ชาย เป็นคนชั่วที่กลับชาติมาเกิดและยังทำชั่วอยู่ “มึงทำกุศล ไ้สัลดันเสร็จไว มึงกลับ ๆ ไป พ่อไปสอนมาใหม่” แร็ปเปอร์หญิง

ชี้ให้เห็นการถ่ายทอดอำนาจชายเป็นใหญ่ถูกส่งต่อรุ่นต่อรุ่น จากพ่อมาสู่ลูก และแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกการมีเซ็กซ์ที่ถูกใจตนเองได้ “บอกจะเซกดู โทนมึงเซกยัง” เป็นการต่อสู้ของบทเพลงที่ทำให้เห็นว่าแร็ปเปอร์ชายสร้างความรุนแรงได้เพียงแค่ว่าเพลงแต่ไม่ได้กระทำความรุนแรงนั้นจริง ๆ แต่อย่างไร

สุดท้าย “กูไม่สนว่ามึงจะมีผัวจนหรือผัวรวย” “ตกลงมึงใช้หัวคิดหรือหัวขวย” ชี้ให้เห็นว่าแนวคิดปิตาธิปไตยในอดีต ได้ถูกทลายลงในวงการแร็ปเปอร์ ที่มองผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ และสามารถกดขี่ทางเพศ เป็นเพียงมายาคติชุดเก่า ปัจจุบันผู้หญิงไม่ได้อยู่ภายใต้อำนาจชายเป็นใหญ่ แต่ผู้หญิงมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเลือกคู่ชีวิตหรือสามีอย่างไรก็ได้ และสะท้อนว่าฝ่ายหญิงได้ก้าวข้ามบทบาททรงหรือการเป็นผู้สนับสนุนในครอบครัว และกลายเป็นบทบาทที่เท่าเทียมกับฝ่ายชายในด้านเศรษฐกิจและสังคมไปแล้ว

ข้อเสนอแนะ

แร็ปเปอร์จุดกำเนิดที่แท้จริงแล้วมาจากกลุ่มชนชั้นแรงงานชาวแอฟริกันอเมริกันที่ต้องการหาที่นัดพบเพื่อนฝูงและฟังดนตรีสนุกสนาน แต่ไม่มีเงินเข้าไปสังสรรค์ในผับหรือบาร์ที่เปิดเพลงดิสโก้ หากแต่ในปัจจุบันกลุ่มแร็ปเปอร์เองกลับล้มที่มารากเหง้าของความสำคัญของดนตรี Hip Hop และพยายามประกอบสร้างมายาคติชุดใหม่ในประเด็นความรุนแรงทางเพศ และการลดคุณค่าความเป็นมนุษย์

ในปัจจุบันหลาย ๆ รายการแร็ปเปอร์ในประเทศไทยพยายามที่จะลดปัญหาการลดทอนคุณค่าความเป็นคน และความรุนแรงทางเพศนี้ลงไปแล้วบ้างในบางรายการ เช่น The Rapper และ SMTM ที่มีข้อระเบียบบังคับในการแข่งขัน Diss Battle ห้ามใช้คำหยาบในการแต่งเนื้อเพลง แต่ในรายการ SMTM เองก็ยังคงมีการใช้สัญลักษณ์อื่นแทนความหมายทางเพศของผู้หญิงที่เข้าแข่งขัน แต่สุดท้ายแล้วความรุนแรงเหล่านี้ยังไม่หมดไปเสียทีเดียวในวงการแร็ปเปอร์ เนื่องด้วยความรุนแรงทางเพศเหล่านี้ประกอบสร้างจนกลายเป็นความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมในวงการแร็ปเปอร์ไปแล้ว

การป้องกันและให้ความรู้เรื่องอำนาจชายเป็นใหญ่เป็นเรื่องสำคัญในวงการแร็ปเปอร์ การปกป้องการกดขี่ผู้หญิงด้วยทีมงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการลดและเลิกการใช้เนื้อเพลงในการล่วงละเมิดทางเพศ การสร้างความหมายวัตถุทางเพศให้แก่ผู้หญิงต้องเป็นประเด็นสำคัญในวงการนี้อย่างเร่งด่วน การตระหนักรู้สิทธิสตรีและความเท่าเทียมทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องให้การศึกษา เพื่อลดการกดขี่ กดทับผู้หญิงภายใต้อำนาจปิตาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ, กิตติ กันภัย, และปาริชาติ สถาปิตานนท์. (2543). *มองสื่อใหม่ มองสังคมใหม่*. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรสโปรดักส์.
- เจมส์ กอร์ดอน ฟินเลย์สัน. (2559). *ฮาเบอร์มาส: มนุษย์กับพื้นที่สาธารณะ* (วราธิ์ เฉลิมพันธุ์ศักดิ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สวนเงินมีมา.
- ชวิตรา ต้นติมาลา. (2560). พื้นที่สาธารณะและการผลิตพื้นที่: ความหมายใหม่ของความสัมพันธ์ทางสังคม. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว*, 10(1), 92-103.
- นฤพนธ์ ต้วงวิเศษ. (2560). *เพศในเขววงกต: แนวคิดทฤษฎีเพศในวัฒนธรรมบริโภค*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- วรรณพินล อังคศิริสรพร. (2558). *มายาคติ: Mythologies*. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คปไฟ.
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. (2545). *สตรีนิยม: ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20*. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คปไฟ.
- อรัญย์ หนองพล. (14 กุมภาพันธ์ 2563). Milli แร็ปเปอร์หญิงนำจับตา และ ‘พักก่อน’ เมื่อในรั้วโรงเรียนมีทั้งเรื่องรักใคร่และชูปชบิโนินทา. สืบค้น 20 เมษายน 2563 จาก <https://thestandard.co/milli-rapper/>
- Connell, R. W. (1995). *Masculinities*. Berkeley: University of California Press.
- Eisenstein, Z.R. (1981). *The radical future of liberal feminism*. New York: Longman.
- Galtung, J. (1990). Cultural violence. *Journal of Peace Research*, 27(3), 291-305.
- Gohdes, A.R. (2017). Studying the internet and violent conflict. *Conflict Management and Peace Science*, 35(1), 89-106.
- Mohammed-Baksh, S. & Callison, C. (2015). Hegemonic masculinity in hip-hop music? Difference in brand mention in rap music based on the rapper's gender. *Journal of Promotion Management*, 21(3), 351-370.
- Radtke, H.L. & Stam, H.J. (1994). *Power/gender: social relations in theory and practice*. London: Sage.

- Tangsiri. (2562). ศึกษากระแส Hip-Hop ที่ได้รับความนิยมอย่างจุดไม่อยู่ พร้อมช่องทางรายได้ของ Rapper. สืบค้น 20 เมษายน 2563 จาก <https://brandinside.asia/rap-worldwide-and-thailand/>
- TWIO3: EP.1 “ M.FORAY vs PEE CLOCK “ | RAP IS NOW. [Video file]. (2017, March 23). Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=Sfv9zB4jUAY>
- Walby, S. (1989). Theorising patriarchy. *Sociology*, 23(2), 213-234.

